

การคุ้มครองเด็ก ให้ปลอดภัยจาก การทารุณกรรมทางเพศ

ตัวแทนชุมชน

การคุ้มครองเด็กเป็นความ รับผิดชอบของทุกคน

เด็กคือใครก็ตามที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษทุกคนที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับเด็กในชุมชน (เช่น ครู บุคลากรสาธารณสุข นักสังคมสงเคราะห์เจ้าหน้าที่ที่ทำงานกับเยาวชน ผู้นำทางศาสนา ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ที่ทำงานในชุมชน) ล้วนมีบทบาทสำคัญในการป้องกัน ปักจี้เสี่ยงต่างๆ และการรับมือกับภาวะเสี่ยงที่เด็กอาจต้องเผชิญ

เราทุกคนสามารถร่วมมือกันสร้างชุมชนที่ปลอดภัยสำหรับเด็กได้

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

การทารุณกรรมเด็กคือการกระทำ (หรือการละเลยไม่ดูแล) ที่ตั้งใจและไม่ได้เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งส่งผลให้เด็กได้รับบาดเจ็บหรือตกอยู่ในอันตราย

แต่ละวันเด็กหลายล้านคนทั่วโลกต้องทนทุกข์ทรมานจากการทารุณกรรม ซึ่งการทารุณกรรมลักษณะนี้เกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก

ประเภทของการทารุณกรรมเด็ก

การทารุณกรรมเด็กแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

ผลกระทบของการทารุณกรรมเด็ก

การทารุณกรรมเด็กมีผลอย่างรุนแรงต่อตัวเด็กและส่งผลให้เกิดปัญหาทั้งทางร่างกายและจิตใจในระยะยาว

ผลที่ตามมาจากการทารุณกรรมจะขยายขอบเขตจากตัวเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหาย ไปยังครอบครัว ชุมชนและสังคมในวงกว้าง

เด็กไม่ควรถูกกล่าวโทษจากการที่ตกเป็นผู้เสียหายที่ถูกทารุณกรรม แม้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวชุมชนของพวกเขาก็ตาม

การทารุณกรรมเด็กคืออะไร

การใช้ถ้อยคำที่รุนแรงเพื่อดูต่ำ ช่มชู้ คุกคามหรือ ดูถูก

การแก้งและหยอกล้อที่เกินควรทำให้เด็กรู้สึกไม่สบายใจ มองค่าตัวเองต่ำ หรือเกิดความไม่มั่นใจในการแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกที่สร้างสรรค์

การสัมผัสร่างกายเด็กในที่ ๆ เด็กไม่ยากให้สัมผัส

การเพิกเฉย ไม่สนใจเด็ก

การเพิกเฉย ไม่สนใจให้เด็กได้เห็นและรับรู้พฤติกรรมรวมไปถึงสื่อลามก

บังคับให้เด็กสัมผัสร่างกายคนอื่นในที่ที่ไม่ควรสัมผัส (เช่น อวัยวะสงวนทางเพศ หรืออวัยวะเพศ)

ทำลายความมั่นใจของเด็ก

ทุบตีหรือทำร้ายเด็กเพื่อระบายอารมณ์ของตัวเอง

ใช้เด็กเป็นเครื่องมือให้ทำในสิ่งที่ต้องการ

ละเลยไม่ดูแลเด็ก เช่น ปล่อยให้เด็กสกปรก ไม่มีเสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่มและขาดอาหาร

ใช้แรงงานเด็กเสมือนเป็นคนรับใช้ในบ้าน

ละเลยความต้องการทางจิตใจของเด็ก

ใช้งานบุตรหลานของตนเองจนเกินควร จนส่งผลให้เด็กสูญเสียโอกาสในการเรียน และเล่นตามประสาเด็กทั่วไป

ตีและทำให้เด็กอายในโรงเรียน

ละเลยความต้องการทางแพทย์ของเด็ก

ละเลยความต้องการทางการศึกษาของเด็ก

ปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังโดยไม่ดูแล

การทารุณกรรมทางเพศเด็กคืออะไร

- การทารุณกรรมทางเพศเด็กเกิดขึ้นเมื่อมีการนำเอาเด็กเข้ามาร่วมในกิจกรรมทางเพศ โดยใช้อำนาจบังคับ (ใช้กำลังหรือคำพูดข่มขู่) หรือใช้ความไว้วางใจของเด็กเป็นเครื่องมือชักจูงให้เด็กเข้าร่วม
- การทารุณกรรมทางเพศเด็กหมายรวมไปถึงพฤติกรรมรูปแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศที่เด็กไม่ให้ความยินยอม
- ซึ่งรวมทั้งการสัมผัสและไม่ได้สัมผัส ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - วาดภาพ ถ่ายภาพ ถ่ายวิดีโอเด็กในรูปแบบที่ซึ่งสื่อถึงกิจกรรมทางเพศ
 - บังคับเด็กให้ดูหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศ
 - บังคับ/ขู่ขีญเด็กให้มีเพศสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศกับเด็กหรือผู้ใหญ่คนอื่น

คุณทราบหรือไม่ว่า

การทารุณกรรมทางเพศเด็กเป็นปัญหาระดับโลก

การทารุณกรรมทางเพศเด็กเกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก และชุมชนของเราก็ไม่ได้รอดพ้นจากสถานการณ์ดังกล่าวเนื่องจากพบว่าผู้ที่ทำทารุณกรรมส่วนใหญ่เป็นคนในชุมชนหรือท้องถิ่นนั้นๆ

ผู้เสียหาย (เหยื่อ) จากการทารุณกรรมทางเพศเป็นได้ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย

เด็กทั้งหญิงและชายต่างสามารถตกเป็นผู้เสียหาย จากการทารุณกรรมทางเพศได้เท่าๆ กัน เด็กเพศที่สามหรือเด็กที่กำลังค้นหาเพศของตนเองจะมีความเสี่ยงสูงขึ้นไปอีก เช่นเดียวกับเด็กพิการ (ทุกประเภท) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการทารุณกรรมทางเพศสามารถเกิดขึ้นได้กับเด็กทุกคน

ผู้ทำทารุณกรรมมักเป็นบุคคลที่เด็กรู้จักหรือคุ้นเคย

พบว่าผู้ทำทารุณกรรมทางเพศเด็กมักจะเป็นสมาชิกในครอบครัว หรือเป็นญาติของเด็ก หรือบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจจากเด็ก

ผู้ทำทารุณกรรมจะเข้ามาตีสสนิทกับผู้เสียหายและครอบครัวผู้เสียหายก่อน ผู้ทำทารุณกรรมมักจะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กและครอบครัวของเด็กในขั้นต้นเพื่อให้เข้าถึงทั้งสองกลุ่มได้ง่ายขึ้น และ ปกปิด "จุดมุ่งหมายที่แท้จริง" ของตน

การทารุณกรรมเด็กเกิดขึ้นได้ในบริบทของการท่องเที่ยว

มีชาวต่างชาติจำนวนหนึ่งที่ใช้การท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาโอกาสทำทารุณกรรมทางเพศเด็ก บุคคลดังกล่าว รวมไปถึง นักท่องเที่ยว นักเดินทาง หรือ ชาวต่างชาติที่พักอาศัยในประเทศนั้นๆ ซึ่งทำการทารุณกรรมทางเพศเด็กในประเทศใดประเทศหนึ่งหรือในหลายประเทศที่ตนเองได้พักอาศัยอยู่หรือเข้าไปท่องเที่ยว

เด็กมักจะไม่นับบอกผู้ใหญ่เมื่อถูกทารุณกรรม

ด้วยเหตุผลที่หลากหลายแตกต่างกันเด็กมักจะไม่นับบอกผู้ใหญ่ทราบว่าตนเองถูกทารุณกรรมทางเพศดังนั้นผู้ใหญ่จึงต้องสังเกตพฤติกรรม และสัญญาณบ่งชี้ว่ามีการทารุณกรรมเกิดขึ้น จากตัวของเด็กมากกว่าที่จะรอให้เด็กพูดเอง

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครอง

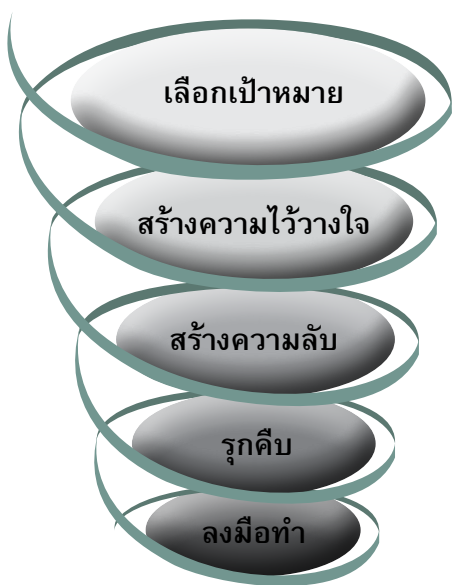
เด็กทุกคนทั่วโลกมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการถูกทารุณกรรมทุกรูปแบบการปกป้องคุ้มครองเด็กจากภัยอันตรายถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ใหญ่ และไม่ว่ากรณีใดๆ เด็กไม่ควรถูกล่าไโทษจากผู้ใหญ่ หรือจากชุมชนในเรื่องที่เขาถูกทารุณกรรมทางเพศ

ผู้ทำทารุณกรรมทางเพศเด็ก ทำอย่างไร

ผู้ทำทารุณกรรมทางเพศเด็กใช้วิธีการหลากหลายเพื่อให้เข้าถึงเด็กและทำทารุณกรรม

คนทั่วไปมักคิดว่าการทำทารุณกรรมทางเพศเด็กเกิดขึ้นจากคนแปลกหน้าเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้ทำทารุณกรรมเด็กและ/หรือคนชกน้ามักจะเป็นผู้ที่เด็กรู้จักหรือคุ้นเคย โดยบุคคลเหล่านี้จะสร้างความสัมพันธ์กับเด็กก่อนเพื่อให้เด็กไว้วางใจ (บางครั้งก็เข้าทางครอบครัวของเด็กด้วย) เราเรียกการกระทำดังกล่าวว่าเป็นการ “เตรียมการ” (Grooming) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้ว่า

1. เลือกเป้าหมาย ในขั้นแรกผู้ทำทารุณกรรมจะเลือกเด็กที่จะเป็นเป้าหมาย โดยมักเลือกเด็กที่อยู่ในภาวะหรือสถานการณ์ที่ไม่มีความมั่นคง (เช่น เป็นเด็กเร่ร่อน ไม่มีพ่อแม่หรือผู้ดูแล อยู่ในภาวะยากจน และอื่นๆ)
2. สร้างความไว้วางใจผู้ทำทารุณกรรมจะสร้างความไว้วางใจกับเด็กโดยการแสดงความสนใจในสิ่งที่เด็กสนใจ ให้ของขวัญหรือของกำนัล และให้ความเป็นมิตรกับเด็ก
3. สร้างความลับ ผู้ทำทารุณกรรมจะสร้างความลับระหว่างตนเองกับเด็ก โดยใช้สัญญาที่เด็กให้ไว้เป็นเครื่องมือ รวมทั้งข่มขู่หรือบีบบังคับเพื่อให้เด็กเปิดเผยความลับนั้นๆ
4. รุกคืบ ผู้ทำทารุณกรรมจะรุกหน้าเพื่อเข้าสู่ความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็ก โดยจะพูดถึงเรื่องทางเพศให้สื่อหรือข้อมูลทางเพศเพื่อให้เด็กเกิดความเคยชินต่อเรื่องนี้
5. ลงมือทำเป็นขั้นตอนที่ผู้ทำทารุณกรรมลงมือทำทารุณกรรมทางเพศกับเด็ก

ไม่ได้หมายความว่าผู้กระทำการทารุณกรรมทุกคนจะต้องทำตามแผนเตรียมการข้างต้นเขาอาจใช้วิธีอื่นๆ ก็ได้ เช่น จู่โจมทันที จัดซื้อจัดหาเด็ก หลอกหลวงและบีบบังคับ

ผู้กระทำการทารุณกรรมมักไม่ปฏิบัติการเพียงคนเดียวแต่ทำงานเป็นกลุ่มโดยได้รับการช่วยเหลือจากผู้ช่วย คนจัดซื้อจัดจ้าง ตัวแทนจำหน่าย คนกลาง และผู้อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการแต่ละขั้นตอน เป็นต้น

สัญญาณที่บ่งชี้ว่าเด็กอาจตกอยู่ใน ภาวะเสี่ยง

1 พฤติกรรมของเด็ก

พฤติกรรมต่างๆ ที่ระบุข้างล่างนี้ไม่ได้แสดงว่าเด็กถูกทารุณกรรม แต่เป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้ใหญ่ต้องเพิ่มความใส่ใจต่อสถานการณ์หรือพฤติกรรมดังกล่าวของเด็กอย่างใกล้ชิดเพื่อป้องกันการทารุณกรรมที่อาจเกิดขึ้นได้กับเด็ก:

- อารมณ์แปรปรวน เก็บตัวเงียบ ซึมเศร้า โกรธฉุนเฉียวหรือก้าวร้าว
- หันออกจากบ้าน หรือหายออกจากบ้านเป็นระยะเวลานาน
- การเรียนตกต่ำ และขาดเรียนโดยไม่มีสาเหตุ
- ไม่ยอมชี้แจงที่มาของเงิน ของขวัญ/ของกำนัล โทรศัพท์มือถือที่ตนเองได้มา
- ใช้สารเสพติด (เช่น ยาเสพติด และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)
- การแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัย
- ถูกมองว่าเป็น "ตัวสร้างปัญหา"

2 พฤติกรรมของบุคคลอื่น

ให้สอดส่องดูแลพฤติกรรมของผู้ใหญ่คนอื่นๆ รอบตัวเด็ก พฤติกรรมเหล่านี้รวมไปถึงการเอาใจใส่ที่มากเกินไปจนเกิดการให้ของกำนัล การแสดงความรักเกินควรการขอยุ่กับเด็กตามลำพังและการมาเยี่ยมเด็กขณะที่เด็กอยู่ตามลำพังโดยไม่มีผู้ดูแลอยู่ด้วย

3 สัญญาณและอาการ ทางกาย

สัญญาณและอาการทางร่างกายที่บ่งชี้ว่าเด็กอาจตกอยู่ในภาวะเสี่ยง เช่น การตั้งครรภ์ บาดแผลตามร่างกาย หรืออาการต่างๆ ที่บ่งชี้ถึงการติดเชื่อ (เช่น โรคติดเชื่อและติดต่อทางเพศสัมพันธ์)

4 เด็กเปิดเผยเหตุการณ์ให้รับรู้

บางครั้งเด็กไม่กล้าเปิดเผยเรื่องการถูกทารุณกรรมทางเพศ กับพ่อแม่หรือผู้ดูแล แต่จะเปิดเผยเรื่องดังกล่าวกับผู้ใหญ่ที่เขาให้ความไว้วางใจ

5 สัญญาณเตือนจากภายในชุมชน

เมื่อเด็กอยู่ในสภาพที่ยากลำบากก็มีความเสี่ยงกับการถูกทารุณกรรม ดังนั้นชุมชนควรเฝ้าระวังเด็กที่อยู่ในสถานะต่างๆ ต่อไปนี้ เช่น เด็กขอทาน เด็กที่ขาดเรียน เด็กเร่ร่อนที่อาศัยหรือทำงานอยู่บนท้องถนน เด็กที่ไม่ได้รับการดูแลและเอาใจใส่อย่างเพียงพอจากพ่อแม่ของตัวเอง เด็กจากครอบครัวที่มีปัจจัยเสี่ยง (เช่น ชนกลุ่มน้อย รายได้น้อย กลุ่มคนต่างด้าวในประเทศ เป็นต้น) เด็กที่ติดเกมส์ หรือติดอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้การเพิ่มจำนวนกิจกรรมกลางคืนของผู้ใหญ่ สถานบันเทิงกลางคืนหรือบริการทางทางท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับธุรกิจการบริการทางเพศในชุมชน ก็เป็นสัญญาณเตือนจากภายในชุมชนที่เรควรเฝ้าระวังเป็นพิเศษ

เด็กในชุมชนปลอดภัยแค่ไหน

ทำแบบทดสอบ

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับสถานการณ์และชุมชนของคุณ ใช่ ไม่ใช่

1. ฉันรู้สึกสัญญาบ่งชี้ว่าเด็กอาจอยู่ในความเสี่ยงหรือถูกทารุณกรรมทางเพศ		
2. ฉันทราบว่าจะรับมืออย่างไรหากเด็กมีความเสี่ยงที่จะถูกทารุณกรรม (ทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางเพศ และการละเลย)		
3. ฉันทราบหมายเลขโทรศัพท์ที่จะติดต่อและรายงานกรณีที่น่าสงสัยเกี่ยวกับการทารุณกรรม (ทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางเพศ และการละเลย)		
4. เด็กในชุมชนของฉันได้รับการศึกษาที่เกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการทารุณกรรมทางเพศ		
5. ที่ทำงานของฉันมีนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กและเจ้าหน้าที่ทุกคนก็คุ้นเคยกับการนำนโยบายนี้ไปปฏิบัติ		
6. องค์กรของฉันให้การศึกษแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กจากการทารุณกรรม (ทางร่างกาย ทางอารมณ์ ทางเพศ และการละเลย)		
7. ชุมชนของเรามีเครือข่ายผู้ให้บริการที่ร่วมมือกันทำงานในการส่งต่อเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศให้กับหน่วยงานบริการที่เหมาะสมซึ่งสามารถให้การคุ้มครองผู้เสียหายเหล่านั้นต่อไป		

ผลการทดสอบ:

หากคุณกาเครื่องหมายถูกในช่อง “ใช่” ทุกข้อแสดงว่าตัวแทนชุมชนมีมาตรการที่ดีเยี่ยมในการคุ้มครองเด็ก และควรรักษาการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพเช่นนี้ต่อไป

หากคุณกาเครื่องหมายถูกในช่อง “ไม่ใช่” ในบางข้อ ก็ขอให้ศึกษาวิธีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยแก่เด็กในหน้าถัดไป

เราจะสร้างชุมชนให้ปลอดภัยแก่เด็กได้อย่างไร

1 เราจะสร้างชุมชนให้ปลอดภัยแก่เด็กได้อย่างไร

- สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว (เช่น การให้ความรักความอบอุ่นต่อกัน โดยการดูแล เอาใจใส่ เคารพความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เป็นต้น) ซึ่งจะนำมาสู่การพูดคุยอย่างเปิดเผยระหว่างเด็กกับพ่อแม่
- เปิดโอกาสในการสนทนาและอภิปรายเรื่องการคุ้มครองเด็กในวงกว้าง โดยผ่านทางสื่อโรงเรียนสถาบันต่างๆ ของชุมชน รวมไปถึงการพูดคุยระหว่างสมาชิกภายในชุมชนด้วยกัน

2 การป้องกันภายในชุมชน

- ตรวจสอบประวัติของอาสาสมัครที่ทำงานกับเด็ก
- ให้ความสำคัญกับรายงานที่ได้รับและตรวจสอบเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่น่าสงสัย
- จำกัดไม่ให้คนแปลกหน้าเข้าถึงเด็กและพื้นที่ซึ่งเด็กอยู่กับผู้ใหญ่เพียงลำพัง
- ไม่ยอมรับและต่อต้านการทารุณกรรมทางเพศเด็กในชุมชน
- ให้การดูแลและความช่วยเหลือครอบครัวที่อยู่ในภาวะเสี่ยงตั้งแต่เริ่มแรก

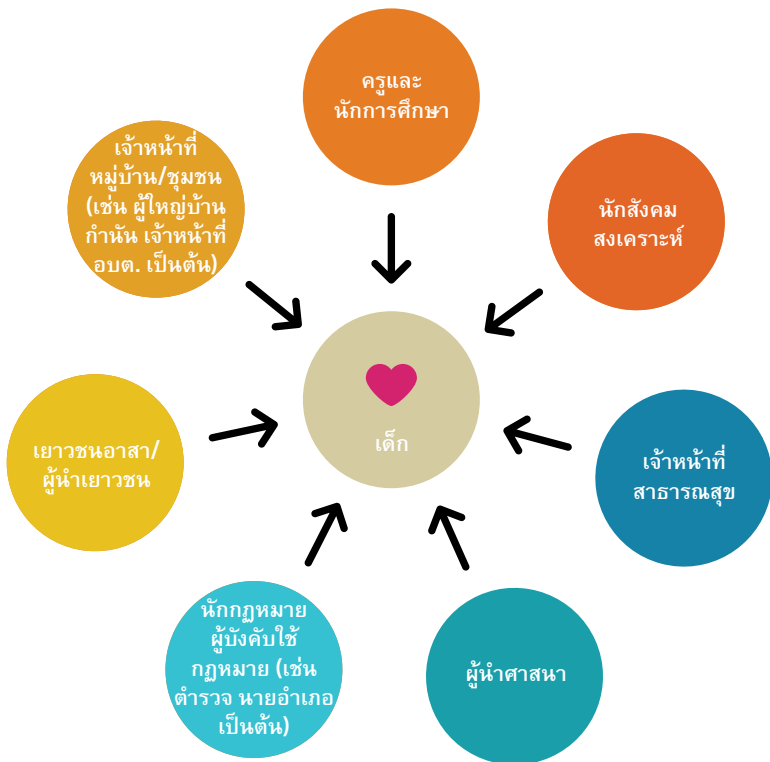
3 การคุ้มครอง

- ดึงตัว และค้นหาสัญญาณที่บ่งชี้ว่า เด็กตกอยู่ในภาวะเสี่ยงในชุมชน
- ดำเนินการทันทีที่ได้รับข้อมูลว่าเด็กกำลังอยู่ในภาวะเสี่ยงหรือตกเป็นผู้เสียหายจากการทารุณกรรม
- ปกป้องและคุ้มครองเด็กที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย เช่น ช่วยเด็กให้ออกมาจากสถานทีนั้นๆ รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่บุคคล/หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลและคุ้มครองเด็ก
- ปฏิบัติการให้การดูแลและคุ้มครองเด็กตามข้อตกลงร่วมกันของชุมชน

ตัวแทนชุมชนที่สามารถให้ความช่วยเหลือและคุ้มครองเด็ก

ในฐานะครู พยาบาล แพทย์ ผู้นำทางศาสนา ตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ ผู้นำหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่ชุมชน ผู้ทำงานด้านเยาวชน และทำงานเกี่ยวข้องกับเด็กท่านเป็นบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือดูแลเด็กในชุมชนให้รอดพ้นจากการทารุณกรรมทางเพศได้

การร่วมมือกันเป็นกุญแจนำไปสู่ความสำเร็จในการคุ้มครองเด็กซึ่งต้องมั่นใจว่าคุณรู้จักเครือข่ายในชุมชนที่ช่วยให้คุณสามารถปฏิบัติการได้ทันทีเมื่อเด็กอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการทารุณกรรมทางเพศ

ใครอีกบ้างในชุมชนที่สามารถ ช่วยเหลือและคุ้มครองเด็ก

สายด่วนช่วยเหลือเด็ก

ศูนย์ประชาบดี/ศูนย์พึ่งได้ (OSCC) **1300** โทรฟรีทั่วประเทศ

มูลนิธิสายเด็กประเทศไทย **1387** โทรฟรีทั่วประเทศ

เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่ท่านไว้วางใจในพื้นที่

w: childsafetourism.org และ wvi.org/asiapacific/childsafetourism

f: facebook.com/ChildSafeTourism t: twitter.com/childsafetravel

Child Safe Tourism

Take action against abuse